

Bidestveanîna Mafên
Netewî
Yên Gelê Kurd Di Çarçoveya
Îranek Demokratîk û
Federal De

Hejmar: 163
22'ê Tîrmeha 2011
Buha: 150 Tûmen

Agirî

PDK Îranê di daxuyaniyekê de
topbarana sînoren Herêma
Kurdistanê ji aliyê rejîma Îranê ve
mehkûm kir

R: 2

PDKÎ di daxuyaniyekê de
sipasiya xelkê Kurdistanê kir

R: 2

Duheftînameyek siyasî, civakî, çandî û hunerî ye ku Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê diweşîne

www.kurdistanmedia.com/kurdi

**Bikujê Dr. Qasimlo bû
berpirsyarê
nivîsîngeha Elî Larîcanî**

R: 3

**Balyozê rejîma Îranê li
Bexdayê barek cihê şik û
gumanê ya teqînê li tirombêla
xwe de bi cih kiribû**

R:8

**Komara Îslamî 5.8
Milyard Dolar hevkarîya
Sûriyê dike**

R: 8

Serbarê gef û çavsoriyan;

**Îradeya xelkê Kurdistanê bi
ser rejîmê de biserket**

Serbarê wê ku rejîma Komara Îslamî a Îranê li ser û bendê 22'ê Pûşperê de rê û cihên tund ên ewlehî girtibûn ber xwe, û gef û çavsorî ji xelkê dikir, girtin û lêpîrsîn zêdetir kiribû, çavdêriyên tund danibûn û bi giştî Kurdistan milîtarîze kiriye, lê dîsan jî xelkê xweragir ên Kurdistanê him li hember zext û givaş û çavsoriyên rejîmê biçok de nehatin û bi pêşwaziya gaziya PDK Îranê ve hatin û bi mangirtina seranserî a xwe her ji Urmiye, makû û Şinoyê ve bigre heya digihîje Kirmanşanê peyamek zelal dan rejîmê û raya giştî: Yekem

terorîzma Komara Îslamî mehkûm kirin. Duyem; rêz ji şehîdê xwe girtin û emegnasiya xwe bi nisbet rêbaza wî dubare kirin.

Xelkê qehreman ên Kurdistanê bi wê gav û bizava xwe dîsan meşrûiyeta rejîmê birine bin pirsiyarê û jêre dan selimandin ku tu hêz û qawetek nikare wan biçokde bîne û wan û pêşengê xebata wan ji hev veqetîne. Lewma îradeya hesinî a wan dîsan bi ser ket û dujminê serşor heyrîmayî ji viyan û îradeya xwe kir.

Li paşkoya taybet a vê hejmarê de:

Têmuir Mistefayî:

**Peyama gireva 22'ê Pûşperê ev bû ku
gel dikare bi yekdengî û îradeya xwe bi ser
her hêzek tepeserkar de ser bikewe**

R: 3

Nesrîn Qasimlo:

**Her kes û aliyek di nav PDKÎ de hewlê
bo lawazkirina wê partiyê bide,
îxanetkar e**

R: 4

**Dr. Qasimlo
hem
karîzmatîk
hem jî xwedî
mentîq**

Bêhzad Xoşhali

Hewcehiya berçavgirtina lînerîna
sîstemî di warê behs û gengeşeyên
nû de. "Maksul Can Si" di pirtûka bi
navê 21 yasayên...

R:4

**Di bîranîna
qutabiyekî
Dr. Qasimlo de**

Nasir Salihî Esl

12 salan berî niha, li şeva 24'ê
Pûşpera 1387'an a Rojî û di 10'mîn
salvegera şehîdbûna mamosta û
rêberê gelê Kurd...

R: 6

**Milîtarîze
kirina
Kurdistanê û
neewle kirina
sînoran**

Senar Hatemî

Li van midehên derbasbûyî de
Komara Îslamî a Îranê serbarê
domandina siyasetên hovane ên xwe...

**Îslamîkirina
Hunerê bi çi
armancekê?**

Sadiq Vehdanî

39 sal bi ser koça dawî a hunermend
Hesen Zîrek de derbas dibin, lê hê
deng û...

R: 11

PDK Îranê li daxuyaniyekê de derheq mangirtina giştî a Kurdistanê di roja 22'ê Pûşperê de, sipasiya xelkê Kurdistanê kir

Deqa daxuyaniyê bi vî awayî ye:

Civatên xebatkare xelkê Kurdistanê!
Kom û civat û kesayetiyên azadîxwaz!
Endamên xwedî moral û cesûr ên PDKÎ
Pûşpera îsal jî wek salên borî di hinek waran de
baştir ji salên borî şahîdê tekoşîna cesûrane û
helwêsta netewî û îradeya we bû. Îsal jî serbarê
hewlên bê qas û berdewam ên rejîmê di warê

terorîzma dewletî û piştgirîkirina gellek ji
rêkxiraw û kesayetiyên ji vî gaziya PDKÎ
ku hêjayî destxweşîkirin û aferîngotîne
ye, her di hemên dem de jî selmandina wê
rastiyê ye ku rejîm heta bi girtin û
êşkenceya xebatkare neteweya me
nekariye bi ser îradeya xebatkare ya
girtiyên siyasî de zal be, û di rastî de
xebatkare riya azadiya gelê me, ne tenê
li hemberî zorîyên di girtîgehê de
neketine qedeman, belkû wan girtiyan
girtîgeh kirine çeperekî din ya xebat di
pêxema azadî û mafê rewya yê gelê Kurd
ku eva ciyê şanaziyê ye, û tîn û
germihiyek taybet dide xebatê.

Sergotar

Piştî du dehsalan nîqaş, "AMIA" hêj zîndî ye

Arîn

Komara Îslamî a Îranê li siyaseta derve a xwe de
hemû yasa û rêsa û pîvanên navnetewî bînpê û
sînoren mirovahiyê jî bezandîye. Ya ku li cîhana
mirovahiyê û yasayên demokratîk de nahê
pejirandin û kiriye bi stratejiya neqer a xwe. Ew jî
siyaseta terorîstî û wehşeta Komara Îslamî ye ku
niha êdî li hemû cîhanê de dewsa wê xuya ye û
karnamîyek reş li vî derheqê de ji xwe re
nexşandîye. Bi wateyê din Komara Îslamî şanazî û
taca mezintirîn piştewanê terorê li deverê de ji xwe
re misoger kiriye.

Li çarçoveya vî siyaseta de bi sedan û hezaran
kiryarên terorîstî ne tenê li asta Îranê, belkî li asta
dever û cîhanê de encam dane û bi hezaran xortên
bêguneh li nav xwîne de gewizandîne, zarokên sêwî
hêtmî hêlane, gelek seqet û nivîşkan kirine. Bi
taybetî li serdemê - "serdarê avakirinê, Refsencanî-
de zortirîn gorî ji bargeha azadiyê û civaka
mirovahiyê standin. Terora rêberên opozîsyona
kurd û Îranî ji nimûneyên herî berçav ên wê ne. Bi
giştî li her cihê azadî, demokrasî û ewlehîyê
dîtîbin, bê ferq û cudahîyên mesebî, netewî û zimanî
xwe li çepera dijî wan de cih dane. Her çend ku heya
niha li gelek kom, civat û dadgehên navnetewî de
rejîm hatiye mehkûm û tawanbar kirin, lê li rêbaza
xwe de her berdewam bûye.

Dosyayek ku piştî du dehsalan heya niha jî her
vekirî maye û hukmê navnetewî yê interpolê bo
çend karbidestên Komara Îslamî li dû xwe re anî,
dosyaya teqandîna nawenda Cihûyan li sala 1994'an
li Arjantînê de ye ku bi fermana Îranê û Hizbulaha
Lubnanê hat encam dayîn û piştî lêkolînên zaf
serbarê mehkûmîyê, hukmê girtinê bo 8 kes ji
karbidestên wê demê yê rejîma Îranê re hat dayîn
ku serokkomarê wê demê (Refsencanî), Wezîrê
Îtîlaat, Wezîrê berevaniyê ...û li nava wan de bûn.

Niha piştî 17 salan bi ser wê bûyera terorîstî de
dîsan dosyaya terorîzma komara Îslamî vegeşiyaye
û dozgerê wê dosyayê, dîsan daxwaza hevkarîkirina
dewleta Îranê li dor radestkirina wan
daxwazkiriyan bi armanca lêkolînên zêdetir bûye.
Rejîmê jî li gavek pêkenok û teblîxî û dubare de,
soza hevkarîyan daye, helbet bi mercê betalkirina
hukm û lêkolînên berê.

Vê dosyayê girîngiyek taybetî li warê siyasî de bo
her du alîyan heye û serbarê wê ku dewsa rêberên
Komara Îslamî li terorê de bo carek din xuya dibe,
herweha dê bibe sedema givaşên navnetewî yê
siyasî li ser rejîmê di hemû biyavan de. Ji hêla din ve
jî pêşiya nîfûza zêdetir a Îranê û kurtkirina destê wê
digre û dê bibe rêxweşker bo vekirina gelek
dosyayên din ku li encam de dilxweşiya
azadîxwazan, serketina eniya aştxwazane û
mîrovhez û şermezarî û rûreşiya Komara Îslamî û
terorîstan lê dikewe.

gefxwarin ji bazariyan, parazîtxistina li ser Tîshk
TV, bangkirina hejmarek ji xortên welatperwer û
gefxwarina li wan û anîna hêzekî zaf ya teyar ji
bo çavtirsandina xelkê derheq birêveçûna kar û
çalakiyên propagandeyî û herweha pêşgirtina ji
daxistina dukan û bazaran li 22'ê Pûşperê,
22'mîn salvegera terorîkirina rêberê navdare
Kurd Dr. Qasimlo, dukan û bazaren beşek ji
bajaran Kurdistanê bi şeweyekî berçav hatin
daxistin, û çalakîyên propagandeyî ji salê borî
baştir û berfirehtir birêve çûn.

Xalên din yê ku ji aliyê Komîsyona Teşkilatê ve
hatibûne diyarîkirin, wek nehatina xelkê gundan
bo nav bajarên, lixwekirina kincên Kurdî û
bikaranîna rengê şîn yê esmanî û vemirandina
çirayên malan, ji demjimêr 10'ê şevê pêde bo
heyamê 3'ê deqeyan û herweha civînên
pêwendîdar bi 22'ê Pûşperê gellek bi başî birêve
çûn.

Hemwelatîyên rêzdar!
We di refekî hevgerî de bi beşdariya giştî tex û
qatan bi bê berçavgirtina birûrayên cuda û bi bê
guhdana bi gefxwarinên rejîmê li panoramayekî
bê mînak de selimand ku tu hêzekê şiyana
pêşgirtina ji îradeya gel çinine, û gel bi yekgirtin
û yekdengiyê dikarin bo gihîştina bi mafên xwe
ên rewya li hemberî deshilata tepeserkar ya
rejîma Îranê de bisekine, û di vî qadê de
serkevtinê jî bi dest bixe.

Taybetmendiya din ya Pûşpera îsal bangewaza
girtiyekî cesûr û netirs ê Kurd ê parêzerê mafê
mîrovan Mihemed Sidîqê Kebûdwend berpîrsê
rêkxirawa Mafê Mîrovan li Kurdistanê de bû
derheq binavkirina vî rojê wek roja xebata dijî

PDK Îranê di daxuyaniyekê de topbarana sînoren herêma Kurdistanê ji aliyê hikûmeta Îranê ve mehkûm kir

Deqa daxuyaniyê Deftera Siyasî a PDKÎ bi vî awayî ye

Kom û civatên mirovhez!
Gelî azadîxwazan!
Xortên netewa Kurd
Di van rojên dawiyê de rejîma Komara
Îslamî a Îranê, car din serbarê topbarankirina
deverên sînorî ên Kurdistanê Îraqê, êrîşek
berfireh a leşkerî jî bi bezandina sînor bo
nava axa Kurdistanê de destpê kiriye ku di
encam de xincî bînpêkirina serweriya herêma
Kurdistanê, hejmarek ji hevvelatîyên akincî
ên deverên sînorî ên vî beşa Kurdistanê jî
bûne gorî û hejmarek pêtir jî bi neçarî cihê
kar û jiyana xwe bi cih hiştine û zesarek
berbiçav gihîştîye mal û samana akinciyên vî
deverê.

Eva jî di halekê de ye ku Komara Îslamî a

Dawî hewl û pîlan ji bo pêşgirtin ji
birêveçûna girevên giştî şandina pêlekî
xwedîhêz ya parazîtê bû bo ser firkanisa
Tîşk TV li ser Hatbêrdê, û herweha
arîşepêkanîna ji bo hêlên telefona Tîşkê û
nivîsîngeha nûneratiya PDKÎ û îrêşkirina
bo ser malperên PDKÎ, ku bi xweşî ve bi
helwêstek netewî û cesûrane ew pîlan jî
hate têkşikandin.

Xelkê azadîxwaz û çavnetirs ê
Kurdistanê!

Ew hereketa cesûrane ya we di dîroka
pîr ji destanrêşî û fidakariya gelê me de
wê bi xetên zêrîn were nivîsandin û wê
bibe rênîşander ji xebatkare riya azadî û
demokrasîyê di raserî Îranê de.

Di vî derheqê de Komîsyona Teşkilatê ya
PDKÎ li hemberî morala polayîn û îradeya
xwedîhêz û hevgerî ya xebatkareneye we
de serê rêz û hurmetê ditevîne û
pîrozbahiya vî serkevtina mezin ji we
dike û aferîn û sed aferînan dişîne bo
bazariyên xebatkare û netirs, û giştî tex û
qatên civakê ku her yek ji wan di ciyê xwe
de, di vî serkevtinê de beşdar bûn.

PDK Îran
Komîsyona Teşkilat
23.04.1390
14.07.2011

Îranê çî li navxwe û çî li derve de tevî komek
kîrzan berbirû ye û dixwaze bi wan kiryanan
bîr û raya giştî li Îran û derve de berxwar
bike.

Di vî pêwendiyê de PDK Îranê vî kiriyara
Komara Îslamî a Îranê li jêr her nav û bi her
hêcetê ve be, mehkûm dike û daxwaz ji
navendên navnetewî û alîgirên mafên mirov
dike li hember vî kiriyara neyasayî a Komara
Îslamî de helwestek jêhatî bigrin û ji her
riyek mumkin ve pêşî li van pîlan û
bînpêkirinên vî rejîmê bigrin ku berevajîya
her yasa û rêsayek navnetewî ye û li hember
vî kiriyara nemîrovane de bîdeng nebin.

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê
Deftera Siyasî
19.07.2011'an
28.04.1390'a Rojî

Daxuyaniya komîsyona teblîxatî a Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê

Em xelkê azadîxwaz yê Îranê û bi taybetî xelkê zebatkar ên Kurdistanê û herweha raya giştî a cihanê agehdar dikin ku piştî gaziya mangirtina giştî li Kurdistanê ji aliyê Partiya Demokrat a Kurdistanê ve bi boneya 22'ê Pûşpera Îsal Ku 22 mîn salvegera terora Dr. Ebdullrehman Qasimlo bi mebesta nîşandana bêzarî ji terorîzma dewletî a Komara Îslamî û di hemem demê de bilind nîrxandina bîranîna Dr.

Qasimlo, rejîma Komara Îslamî bi agehdarî ji amadegiya xelkê Kurdistanê, bi armanca pêşgirtin ji vê bizava nerazîtiyê li pêş girtiye ku pêk tî ji:

Şandina hêzek pêtir a nîzamî, întizamî û îtilaatî û cihgîrkirina wan di bajarên Kurdistanê de, azardana

xelkê, komkirina mahwareyên xelkê li bajar û gundan de, gazîkirina esnaf û bazariyan bo îdareya îtilaat û nawendên tepeserker ên din û gefxwarin ji wan bi armanca pêşgirtin ji daxistina bazaran di roja Çarşemiyê de, gazîkirina çalakvanên medenî û gefxwarin ji wan bo xweparastin ji hewildan di pêxema birêveçûna mangirtina giştî, şandina parazîtê bo ser fêrêkansa TISHK TV û pêşgirtin ji belavbûna bernameyên vê televîzyonê, pêkanîna pirsgerêkan di telefonên TISHK TV û belavbûna bernameyên internêtî ên TISHK TV û daxistina malpera TISHK TV û herweha pêkanîna pirsgerêkan bo telefon û faksa Bîroya Nûnerayetiya a Partiya Demokrat a Kurdistanê li Parîsê.

Em raya giştî ji vê kiriyara dijî azadiyê a Komara Îslamî ku nîşana lawazî û çipênemana vê rejîmê li hember bizava

nerazîtiya medenî ye, agehdar dikin û mehkûm dikin û daxwaz ji xelkê Kurdistanê dikin serbarê hemû hewl û bizavên rejîmê, dîsan di pêwendî li gel birêvebirina mangirtina xwe de micid û pêdagir bin.

**komîsyona teblîxatî a Partiya Demokrat a
Kurdistrana Îranê**
12'ê Tirmeha 2011'an a Zayînî
21'ê Pûşpera 1390'a Rojî

Dr. Mehmûd Usman, parlamantarê Îraqa federal du peyamên cuda bi munasibeta 22'ê Pûşperê û terorkirina Dr. Qasimlo arasteyê xelkê Kurdistanê kir

**Peyama Dr. Mehmûd Usman, Nûnerê
Parlemana Îraqê bi hinceta 22 mîn
salvegera terorkirina Dr. Qasimlo
Di Bîranîna Şehîdkirina rêberê
nemir Dr. Qasimlo û hevalên wî de**

22 salan berî niha rêberê nemir Dr. Qasimlo tevî Ebdulah Qadirî Azer û Dr. Fazîl Resûl di roja 13-07-1989-an li ser maseya gotûbêjê ligel rejîma Îranê, bi awayek nemêrane hatin şehîdkirin û hikûmeta Nemsayê bi şandina tawanbaran bi rêz û hurmet ve û bi rêya balafirê bo

Tehranê di vê tawanê de beşdar bû, ku eva jî xirabtirîn şewaza terorîzma dewletî tê hesêb. Mixabin heta niha jî lêkolîn li ser ev tawana mezin nehatiye kirin û siyaseta dijberîkirina Kurd hêj berdeham e û dawazên wan ji rêya bikaranîna zordarî û darvekirina çalakvanan û metodên din ên bêdengkirinên ne yasayî tî bersivdan û terorîzma dewletî di vê warê de berdeham e. Di vê bîranîna dilêş de em dibînin ku çawa bombarankirina her du aliyên sînorên Kurdistanê ji aliyê hikûmeta Tehranê ve dom dike. Eva jî bûye sedema kuştin û birîndarbûn û avarebûna welatîyên Kurd, serbarê ewê ku jimareyek zêde ji bêstan û çêrîngêhên Kurdistanê hatine şewitandin û heywanên wan ji nav çûne. Eva jî domandin û berfirehkirina terorîzma dewletî ye ji aliyê hikûmeta Tehranê.

Di demekê de ku em serê rêz û hurmetan li hember rêberê nemir Dr. Qasimlo û hevalên wî diçemînin, daxwaz dikin ku tawanbarên wê bûyerê û hevalên wan bînen sezadan û herwiha daxwaz ji welatîyên Kurd li Rohhilatê Kurdistanê û hêzên netewî dikin refên xwe yekgirtî bikin û berdeham bin li ser xebnatê heta gihîştin bi hikûmetek netewî û demokratîk li Îranê ku tede mafên netewî û nîştimanî ên gelê Kurd bînen dabînkirin.

Mehmûd Osman: Destxweşî Ji Gireva Nerazîbûna Ciwanên Xwîn Germ û Hemû Welatîyên Kurdistana Rohhilat dikin

ciwanên xwîn germ û hemû welatîyên Kurdistanê Rohhilat dikin ku di vê rojê de bi awayek berfireh di girevê de beşdar bûn bo şermezarkirina şehîdkirina rêberê nemir Dr. Qasimlo û hevalên wî ku 22 salan berî niha ji aliyê rejîma Tehranê ve li bajarê Vîyenê hate terorkirin.

Bi hêviya serkevtinê ji bo welatîyên Kurd li Kurdistanê Rohhilat û hemû netewa Kurd bo gihîştin bi armancên xwe dikin û daxwaz dikin ku herdem yek deng û yekrêz bin di xebatê de heya serkevtinê.

Hezaran silav ji bo canê paqij ê Dr. Qasimloyê rêber û hevalên wî û hemû şehîdên Kurdistanê.

Bikujê Dr. Qasimlo bû berpirsyarê nivîsîngeha Elî Larîcanî

**22 salan piştî
şehîdkirina Dr. Qasimlo,
bikujê wî ne tenê
nehatiye girtin, belkî pile
û payeyên wî jor detir
dîçe.**

Bikujê Dr. Qasimlo bi navê Mihemed Ceifer Seherarudî ku berpirsê tîma

terorkirina Dr. Qasimlo bû, li ser û bendê salvegera terora wî de, hat xelatkirin û asta berpirsariyê wî jorê çû. Eve jî zatê rejîmê dîktatorî ye ku bo handan û teşwîqkirina xelkê bo tund û tûjî û terore, wiha wan xelat dike.

Rewşa azadiya ragehandinê di Turkiyê de cihê nîgeraniyê ye

**Hîlarî Kilînton wezîra karûbarê
derve ya Amerîkayê ragehand ku ew
nîgeranê azadiya ragehandinê di
Turkiyê de ye.**

Piştî vê ku ragehandinên Turkiyê eşkere kirin, ku di Turkiyê de 60 rojnamevan di girtîgehê de ne, Hîlarî Kilîntonê ragehand ku tepeseriya rojnamevan bi qazancê Turkiyê nine ji berku Turkiyê berbîjarê endametiya di YE'ê de ye.

Kilîntonê herweha seba geşekirina di warê abûrî û siyasî ya Turkiyê keyfxweşiya xwe eşkere kir û got kevneşopiyên demokratîk ên Turkiyê

dikare bibe model bo welatên herêmê. Berpirsariyên YE'ê gotûbêjên derbarê tevîbûna Turkiyê bi YE'ê re di sala 2005'an de qebûl kirin, lê ew pêvajoyê vî demê pêde gellekî hêdî bûye, û Feranse û Ewropa derbarê endametiya Turkiyê hinek têdîtînen xwe hebûne.

Turkiye dewleta Qîbrîsê bi fermî nas nake û û derheq Qîbrîsê hertim aliyê Qîbrîsiyên bi eslê xwe Turk girtiye. Gotûbêjên aştiyê ku di sala 2008'an de di navbera aliyê bakûr ê Turkakincî û aliyê başûr yê Yûnanîkincî ya Qîbrîsê de dest pêkiriye, negihaye tu cihêkî.

Dr. Qasimlo hem karîzmatîk hem jî xwedî mentiq

Behzad Xoshali
W: Bahoz

Hewcehiya berçavgirtina lînerîna sistemî di warê behs û gengeşeyên nû de

“Maksul Can Sî” di pirtûka bi navê 21 yasayên cihê pesendê ên rêberîkirinê de, bi mifahwergirtina ji taybetmendiyên rêberê karîzmatîk (ku di rastî de li gorî perwerdehiyên birêveberiyê û lînerîna metolojîk ya Maks Wibêr bû) û her weh rêberê bawermend bi eqil û mentiq taybetmendiyên wan rêberan dijmêre ku li gorî hizra şirovekarên peyva rêberî û rêberîya stratîjîk ji rêber û pêşrêberên xwedîhêz in, û di dirêjîyê de bi sermayekirina zanistê, rêkar û pêvajoyên weha diafirînin ku bi berhemana û xistne hereketêye zanistê, saziyên li jêr rêberîya xwe de ber bi aliyê bidestveanîn û çibicîkirina armancan rêberî dikin.

Yasaya Derpûş: Şiyana rêberiyê, radeya xwedî bandorbûna mirovan diyarî dike.

Yasaya nifûzê: Pêwera rastîn ya rêberiyê nifuz e, ne zor ne kêma

Yasaya pêvajoyê: Rêberî rojane geşe dike, ne di rojekê de

Yasaya rasterê dîtîne(Cehetyabî): Her kes dikare gemiyê rênimayî bike, lê ji bo destnîşankirina riya hereketa gemiyê hewcehî bi rêber heye.

Yasaya A. F.Hatun: Dema ku rêber rast biaxive, xelk guhdarî dikin.

Yasaya bingeha bihêz û serpiyan: Bawermendî bingeha rêberiyê ye

Yasaya hurmetdanîne: Xelk bi awayekî xwezayî ji wan rêberan peyrewî dikin ku ji wan bixwe bihêztir bin.

Yasaya “şem û şihud”ê: Rêber her tiştî li ser bingeha rêberiyê dinirxînin.

Yasaya mixnatîsî: Her tişt girêdayî bi vê yekê ye ku hûn çî kesan ber bi aliyê xwe ve dikêşin.

Yasaya pêwendîyan: Rêber berî vê ku daxwazê ji kesekî bikin, dilê wî bi dest tînin.

Yasaya bazineya navxweyî:

Hêz û şiyana rêberiyê kesên herî nêzik bi rêberiyê diyarî dikin.

Yasaya îxtiyardanê: Tenê rêberên xwedîşiyana îxtiyarê didne kesên din.

Yasaya cardinafirandinê: Rêber e ku dikare rêbersaziyê bike.

Yasaya razibûn û qebûlîkirinê: Xelk di destpêkê de rêber dixwazin, piştî ramanên wî qebûl dikin.

Yasaya serkevtinê: Rêber ji bo serkevtina grûpa xwe riyekî peyda dikin.

Yasaya “teherok”ê: Teherok û livlivîn, baştirîn hevalê rêberê ye

Yasaya serwetirbûnan: Rêber bona vê ku ber bi pêşve here, divêt rihê fidakariyê hebe.

Yasaya dem diyarîkirinê: Dema rêberîkirinê, bi qasî çî kirin, û gihîştina bi kîderê, giring e.

Yasaya geşekirina wek teqînê: Bona geşekirina bêhtir peyrewan rêberî bikin, û bona çend hember geşekirinê rêberan rêberî bikin.

Yasaya mîratê(mîras): Buhagiraniya xwedî dewam û hertimî ya rêberan, di destê mîratgirên rêber de ye.

“Maksul Cansî” piştî hijmartina wan taybetmendiyên 20 daneyî, taybetmendiyên 21’an bi vî awayî tîne zimên:

21 encamwergirtin: Her tişt bi alîkariya rêbertiyê jêhel diçe û geşe dike.

Dr. Qasimlo wek rêberê karîzmatîk bi wateya metodolojîk ya wê, komek taybetmendiyên berçav bi xwe re û di nav xwe de hene ku mirov dikare bi sanahî wan taybetmendiyên di nav nîşaneyên reftarî-kesênî yê rêberên karîzmatîk de bibîne.

Nîşaneyên reftarî ên rebereki karîzmatîk pêwendî bi hevve hebûne û girûpekê di gel yektir pêk tînin. Rêber wê demê

karîzmatîk in ku dîtingehên wan bi rewşa heyî re bi tewahî dij be, lê di hemem demê de divêt ji peyrewan re azadiya helwêstgirtinê hebe ku gelo wî rêberî qebûl dikin yan ne.

Rêberên karîzmatîk îmkan heye ku rîskên şexsî jêhel bibin û nirxên zêde bidin û canfidayiyê bikin da ku bigîjin armancên xwe.

Rêberên karîzmatîk kêrhatibûn û şarezayiya xwe di derbasbûna ji nîzama heyî ji rîya bikarbirina îmkanatên awarte îsbat dikin.

Rêberên karîzmatîk ew reftarên ku ecêb, û ne asayî ne bi kar dibin, û rîskên şexsî encam didin, ku renge derbê li berjewendiyên wan ên şexsî bide.

Rêberên karîzmatîk nirxandinek dirust ji çavkaniyên derdora xwe hene û fehm dikin ku astengiyan di diyarîkirin yan tîgihîştina wan ji lînerînan, bandora xwe heye.

Dem ku astengî û zexta çavkaniyên derdorê bo rêberên karîzmatîk pozetîv e, ew rêkarên îbtikarî (destpêxistinê) ên xwe bi kar tînin.

Rêberê karîzmatîk rewşa xwe ya heyî wek rewşek nîgatîv û dijwar û armancên xwe ên pêşerojê wek bedîlek balkêş û ciyê serkevtinê qebûl û pesn dikin.

Rêberên karîzmatîk armancên xwe û hizr û ramanên xwe bi awayekî rohn û zelal bas dikin da ku bikarin ji rîya reftarek cesurane û eşkerekirina bawermendîya bi xwe, pisporî, ne bawbûn (ne carrbûn) û nîgeraniya derbarê hewcehiyên peyrewan rêberî bikin.

Dr. Qasimlo di hemem demê de rêberê xwedî eqil û mentiq bi hemem wan karakter û pispûriyan e ku “wibêr” û şarezayên piştî wî bas dikin.

Rêberên bawermend bi eqil û mentiqê, ji dîtingeha “Wêbir” xwediyê wan taybetmendiyên in:

Hêz û şiyana çareserkerîna bi awayê serûber ya pirsgerêkan hene.

Hêz û şiyana bidestxistina ceribandînan ji serkevtinên kesên din, û bikaranîna rêkarên nû hene.

Ceribandînen pêşîn û ên niha bi awayekî berbiçav bi kar dibin.

Bi saziyên herî serkevtî re dikevin nava rikeberiyê û wan ji xwe re dikin mînak. Hêz û şiyana veguhastina bilez û bi bandor ya zanistê di tevaya astên saziyê de hene.

Dîtingehêk din ku îro di nasînnasiyê (şinaxtînasî) û

kiryar tewerî (karkerdgerayiyê) de gellek giringî pê hatiye dan, aliyê sistemî ye û hewcehiya hewildanan ji bo zalbûna bi ser “astengiyan bixwe çêkirî” de ye.

Dîtingeha sistemî bona zalbûna bi ser wan sînoren alîgirane, encamwergirtina li ser bingha pêwera (OR-OR) yan “Ev” yan jî “Ew”, û (NOR-NOR) wate “ne Ev ne jî Ew” dide rexek din, û bi dariştina şeweya îstintacê ya AND-ANS dest bi dariştina pêwendîya “hem Ev hem jî Ew” dike da ku me ber bi aliyê vê bawerê rênimayî bike ku di cîhana tevlihev ya îro de mijara “saziyan tevlihev” rûyê bi kiryar bi xwe ve girtiye û hewcehiya avabûna saziyan bi vî awayî bi sedema hebûna mirovên tevlihev bi pêwendiyên cur bi cur di çarçoveya teoriyan cur bi cur de pêk hatiye.

Qasimlo bi cihgirtina di çarçoveya dîtingehêk sistemî hem rêberê karîzma ye ku di bendên pêşîn de me îşare pê kir û hem jî rêberê xwedî mentiq ku biryara nasîn, rêkxistin, veguhastin û mifahwergirtina drust ji zanist û zanyariyan di pêkanîna rêberîya xwe de berçav girtiye.

Qasimlo serbarê karakterên karîzmatîk û xwedî mentiq rêberê xwedî buhagiraniyên mirovî ye jî, ku hemem ew taybetmendî navbirî ji gellek rêberên cîhanê yê di halê geşekirin yan geşenekirî cuda dike.

Giringiyê dide vedîtina heqîqetê û pêdagiriyê li ser rê çareseriyên mentiqî û çaresaz derheq pirsgerêkan dike.

Giringiyê dide dilxwazbûn û bi kiryarbûnê, û pêdagiriyê li ser îstandardan dike.

Giringiyê dide şikl, ciwanî û hevahengbûnê, û pêdagiriyê li ser biyavên hunerî dike.

Giringiyê dide dilovaniya bi xelkê û mirovatiyê re, û pêdagiriyê li ser rêzgirtina ji xelkê dike.

Giringiyê dide hêz, post û nifûzê û pêdagiriyê li ser rikeberî û serkevtinê dike.

Giringiyê dide yekîti, û pêwendîya xelkê bi cîhanê re.

Hebûn tewaya wan taybetmendiyên e ku me neçar dike ku em di warê lêkolîna li ser karakterên kesên ên rêberêkî wek Dr. Qasimlo di daweriyên xwe de, mifahê ji dîtingehên sistemî wergirin.

Serhildana bi xwîn

Ebdulla Hicab

Di gel xwînêrêjî, zext û guwaşên rêjîma sûriyê, her roja ku derbas dibe serhildana gel li hemû deverên welat zêdetir germ dibe, û pêlên serhildanê bajarên Rojavaya Kurdistan jî girtiye. Daxwaziyên "Gel azadî dixwaze" û "here" êdî li her deverê bi dengê bilind û vekirî bilind dibin û tank û supayê ku rê û kolanên bajaran dagirtinê nikare pêla şoreşê bisekinîne.

Niha piştî çar hevyên germe serhildanê, ne Beşar El Esed sozên nermbûna siyasî, guhertin û rakirina rewşa taybete leşkerî bi cî anî, ne jî gel û serhildêran bawerî bi wî û sozên valaye ku wî dabûn anî û pêre ketin dialogê. Ji ber cewhera înkarker û dijdemokratîke rêjîmê, nayê payîn ku di rojên pêşiya me de jî guhertinek di siyaseta dewletê û şeweya dan û stana wê bi gel re rû bide.

Li hember wê yekê, xelkê ku heya niha bi sedan qurbanî dane jî ne mumkîne ku hema bi hêsayî paşve gavan bavên û dest ji daxwaziyên xwe berdin.

Xuya ye ku her du eniyên li himberanî hev; ji aliyekê ve rêjîma yek partî ya Bais, ji aliyê din ve piraniya xelkê welat ku niha di nava tevgera dijber de ne, biryara xwe ya dawî dane ku bi hev re neyên rayê. Ev rewş dikare ji senaryoyek pir li xwîn û alozî re rê veke ku ne dûre di demê ne pir dûr de ne bi tenê Suriyê, lê belê hemû heremê û welatên cîran jî

bixe nava rewşek awarte.

Rêjîma Sûriyê niha li her demê pitir bê hêviye û pêşeroja xwe tarî dibîne, lê hê jî xwe emîne ku tu cîgirê ciyê baweriyê nînin. Pitir ji 60 sal dîktatorî, bêdeng kirina dengên nerazî û rênedan ji bo avabûna opozisyonê xwedî pilana siyasî, kêma zêde îmkana avabûna opozisyonê hevgirtî, demokrat û xwedî berpirsariyê nehêştiye. Weke çawan li civîna wê dawiyê ya opozisyonê li Stenbolê re xuya bû, her alî û kesayetiyên dijberê rêjîmê xweserî xwe, cuda ji hev û hin caran jî li dij hev kar dikin û tu ji wan fêrî karê bi hev re û dialoga siyasî nebûne. Di navbera aliyên opozisyonê Ereb û aliyên Kurd de jî hê dialogek erênî û bi armanc destpê nekeriye.

Niha ku hem gelê Ereb û hem gelê Kurd li ser piyane û derfeta guherînê bi cidî li rojevê ye, her aliyek bi tena serê xwe ketiye nava tevgerê heya ji aliyekê ve serhildana gel rêberî bike û ji aliyê din ve baweriyê neveteweyî bi dest bixe. Di gel hewlên ku tên dayîn, hê alternatîveke siyasî ya yekdem û bi pîlan li hember rêjîmê ava nebûye. Lê aliyên Ereb di nava liv û tevgerê cidî de ne ku dengê xwe bikin yek. Bi wê pêvajoyê re hêzên siyasî Kurd jî li her alî ve kar dikin heya ku bibin beşek ji wê gera li pey cîgirê deselata dîktator.

Lê ew pêvajo pir hêdî dimeşe. Di gel hemû hewldanan, niha piştî pênc hevy serhildanê hê pilatformek hevbeş nehatiye ava kirin û partî, kesayetî û aliyên siyasî dijberî rêjîmê hê li ser pilanê hev deng bo dema piştî dîktatoriyê li hev nekirine. Di wê rewşê de tevgera Kurd li Rojavayê Kurdistanê jî ku ew potansiyel heye bibe xwedî rolek girîng guherînê, hê bi ser kêmasiyên hundire xwe de ser neketiye.

Hê jî dudengî û çend rengî li

navbera hêzên xwedî bandor xuya dike. Her çend tevgera Kurd dizane ku ji bo bikare rola xwe bi erênî bilîze, dibe bi yekdemî xwe di serî de baweriyê gelê Kurd bidest bixe û bi wê re jî weke pêşeng û parêzerê demokrasî, aşî, mafê mirovan û wekhevîya gelan baweriyê derdorê bistîne.

Pêvajoya lihevhatinê û bihevrekirina hêzên siyasî Kurd pir dereng maye, lê hevceiya rojê ye û pêwîste demê ji ya din zûtir astengiyên li ser riya xwe rake. Ew yek her çî qas bi zehmet be jî, lê mumkîne û pêwîstiya. Hevberî û sazîyên sîvane ku niha pêk hatine, her çend pir erênî û di ciyê xwe de bin, lê têra bersiva rewşê nakin û rêxistin û partiyên siyasî Kurd pêwîstiya wan bi platformek hevdeng û hevbeş neteweyî heye ku hemû aliyên Kurd, bê cudatî hembêz bike û xwe ji kêmasiya niha rizgar bike.

Weke li helwêstê û şeweya nêzîkbûna beşek ji opozisyonê Sûriyê re derdikeve, zêhniyeta înkarkere dewletê karîgerî li ser opozisyonê jî kiriye. Bi awayekê ku hê li ser bîngeha nasnameya etnîkiyê Erebî li çareseriyek li derveyî rêjîma Bais digerin, bêy ku astengiyên li ser riya demokratîzêbûna Sûriyê ku yek ji wan heman nasnameya etnîkiyê bibînin û çareser bikin.

Siyaseta deselatdarên Sûriyê li hember gelê Kurd li Rojavaya her ji roja damezirandina dewletê ve di sala 1946 heya îro tu gav dostane nebûye. Lê sala 1965 bi biryara dewletê ji bo avakirina kemera Erebî li sînûrê navbera Bakûr û Rojavaya Kurdistanê, nêzîkbûna dijminîkare dewletê li hember gelê Kurd hê pitir xuya kir û şûnpê danî.

Kemera Erebî (al-Hizam al-Arabi) ku li herêma Cizîrê avabû 300 km dirêj û herî kêma 10-15 km pane û hemû heremên Kurdî ji sînûrê Êraqê re heya Serê Kaniyê (Ra's al-'Ayn) li rojava digre hundirî xwe.

Pilana bi Ereb kirina wan heremên sînûrî ji sala 1973 u pê ve bi awayekê cidî kete jiyane. Dewletê li ciyê Kurdên ku li wê kemera stratêjîk dihatin dîr xistin malbatên Erebê Bedewî anîn Kurdistanê û ji bo wan xanûber, kar, îmkane jiyane û mal û milk dabîn kir.

Di hember de Kurdên ku li heremê dihatin dîrxistin, ne xesar standin û ne jî îmkana jiyane li deverên din ji bo wan hate misoger kirin. Bi wê pêgavê re, hem mirovîngariya (demografî) herêma Kurdistanê hate guherîn, hem nav û nîşaneyên Kurdî li ser heremê hatin rakirin û her deverê EL-ek

Erebî bi xwe ve girt.

Di encama avakirina kemera Erebî de herî kêma 140,000 Kurd ji heremên nêzîk başûrê deşta Al-Raad bi darê zorê hatin koçber kirin. Cotkarên Kurd, mal û milkên xwe ji dest dan û ji kar û pişeya xwe ya kevnar hatin veqetandin. Di nava wan gundiyan cotkar de, kesên ku berxwe dan hatin serkut kirin, yê din neçar man xwe bi destve bidin.

Piraniya wan di gel mal û milkê heiya xwe, nasname û mafê hevvelatîbûnê jî ji dest dan. Bê nasname û belgeyên qeydê, wan Kurdan tu mafê sîdîgirtinê ji xizmetguzariyên civakî, tendurustî, perwerde an civakî nebûn. Bi wî rengî Kurd di encama siyaseta dewletê de bûne hevvelatîyên bêmaf, bê cî û war û qada nû ya bindeste civaka Sûriyê.

Beriya wê demê, di salên 1962 de, nêzîk 20% Kurdên li bin deselata Sûriyê bi yasayek taybet ji mafê hevvelatîbûnê hatibûn bepar kirin. Hêceta dewletê ew bû ku ew koma Kurdan ji welatên cîran u bi taybet ji Turkiyê re derbasî Sûriyê bûne û li wî welatî ne xwediyê tu mafî ne. Li gor hin belgeyên ku rêxistinên mafê mirovan belav kirine herî kêma 300 000 kes û li gor agadarî û zaniyariyên ku rêxistinên Kurd belav dikin herî kêma nîv milyon Kurd li Sûriyê weke kesên bê welat an biyanî tîne temaşe kirin. Ev hijmar nêzîk 20% hejmara hemû Kurdên welat e.

Bi berçav girtina wê rewşê û bi dîtina siyaseta hêzên opozisyonê, tenê riya li ber tevgera Kurd ewe ku rojekê ji ya din zûtir platforma hevbeş neteweyî ava bikin. Tevgera siyasî Kurd li Rojava li sala 1957 bi damezirandina Partiya Demokrata Kurdistanê Sûriyê bi serokatiya Daham Miro bi awayek fermî destbi têkoşinê kiriye.

Di gel wê dîroka dur û dirêj ya têkoşinê, niha tu partî an rêxistin bi tena serê xwe nikare weke nûnerê gelê Kurd li Rojava tev bigere. Nayê innkar kirin ku bandora rêxistinên beşên dine Kurdistanê, di serî de PKK û pişt re jî PDK u YNK li ser partî û rêxistinên Kurdên Rojava pir zêde ye. Niha li ser milê wan her sê rêxistinane jî ku bi awayekê cidî ji dost û hevberîyên xwe bixwazin heya li bin sîwana sazîyê siyasî ya hevbeş bêne dora hev.

Rêjîma deselatdar li Sûriyê çî pêşeroj nîne, lê serketin bi ser wê rêjîmê û zêhniyeta înkarker de bi xwe misoger nabe. Tevgera Kurd pêwîstî bi hin gavên lezgîne siyasî heye heya hindî dereng nemaye di pêvajoya guherînê de bi awayekê cidî cî bigre û rola xwe bilîze.

Di bîranîna qutabiyekî Dr. Qasimlo de

Nasir Salihî esl

12 salan berî niha, li şeva 24'ê Pûşpera 1387'an a Rojî û di 10'mîn salvegera şehîdbûna mamosta û rêberê gelê Kurd, Dr. Qasimlo de, qapûsa mirinê li nexweşxaneyên bajarê Bexdayê de, pêşîra yek ji jêhatîtirîn qutabiyên rêbaza Dr. Qasimlo girt û piştî berxwedanek canê wî jê stand. Mixabin Selam Ezîzî, yek ji rêvîngên rêbaza mekteba Dr. Qasimlo, bi sedema nexweşiyek ji nişkivî ve malawayî ji heval û hevçeperên xwe kir.

Şehîd Selam Ezîzî, sala 1325'an a Rojî, li gundê "Ezîzkend" a devera Bokanê ji dayîk bû. Navhatî heya pola pêncem a destpêkî li gundê "Donguz" a Bokanê ders xwend, piştî li ser daxwaza malbata xwe dirêjî bi xwendina dersên olî di Mehabadê de da. Hevdem li gel xwendina dersên olî de, diploma xwe jî li wî bajarî

wergirt û di deverên derdorên bajarê Urmiyê de bû bi mamostayê dibistanê.

Li sala 1350'an li rîşteya Yasa a zanîngeha Tehranê hat wergirtin. Piştî tewawkirina zanîngehê di îdareya Dadwerî a bajarê Urmiyê de weke Dadwer mijûlî kar bû û piştî heyamekê bû bi berpîrsê îdareya Dadwerî a Bokanê. Di sala 1358'an a Rojî û piştî serketina şoreşa gelên Îranê de hate nav refên Partiya Demokrat a Kurdistanana Îranê û çalakiyên siyasî ên xwe domand.

Kak Selam Ezîzî bi piştî girêdan bi şiyar û jêhatiya xwe, hemû pile û payeyên berpîrsatiyê li nav Partiyê de yek li dû hev wekî, endamê heyeta îcrayî a Komîte şaristana Bokanê, Endamê Komîsyonê, berpîrsê Komîte şarsitanê, endamê Komîteya Navendî û Endamê Deftera Siyasî bi serkevtin ve derbas kirin.

Kek Selam Ezîzî, mirovekî bişiyar, bibawer û biexlaq û di kiryar de li qada xebatê de mirovekî rasîn bû û bi hemû şiyana xwe ve piştevanî ji maf û edaletê di civakê de dikir.

Di kar û kiryar û helwestgirtinê de, birêveberekî bişiyar, ektîv û mandî nenas bû. Hemû demên xwe bo cî bi cî kirina erkên hizbî ên xwe terxan kiribû. Şoreşvanekî bi tewaw mana, demokratekî rastîn li ser rêbaza Partiya Demokrat, mêrê rojên tengasiyê, hevalê emegnas û rastîn yê rêbaza Dr. Qasimlo bû. Mînak û berjenga kiryarî û piratîk a wî, mamostayê demokrasiyê, Dr. Qasimlo bû.

Pêwendiyên civakî ên xwe li ser bîngeha berjewendî û qazanca xelkê dadirêt û rêz ji endamên partiyê digirt. Kadr û pêşmerge dihebandin. Bawerek kûr bi demokrasî û mafê çarenivsa netewa Kurd hebû. Hertim û di her derfet û civînekê de piştevanî ji mafên rewa ên netewa xwe dikir.

Jêhatî, zîrekî, sadeyî, fidakarî, rastbêjî û sîdaqet û bawerî bixwebûn, taybetmendiyên berbiçav ên ûehîd Selam Ezîzî bûn.

Bi hebûna wan taybetmendiyan û piştîgirêdan bi şiyarên xwe li rêberiya Partiyê û tevgera mafxwazane a gelê Kurd de, wekî rêberekî jêhatî û xuya li siyasatguzariya PDKÎ de cihê wî diyar û berçav e. Yad û navê şehîd Selam Ezîzî, hertim bi nemirî û zîndî dê bimîne û xebat û tekoşîna di pêxema armancên pîroz û rewa yên netewa Kurd de jî bi rêberiya PDK Îranê, piştî wî şehîdî jî, dê rênima û îlhamderê têkoşerên demokrat be.

Shehab Khalidî

Li 16'ê Sermaweza sala 1332'an de, xwendekaran li hemberî deshîlata wî çaxî de serî rakirin û dest bi meşekî nerazîbûnê kirin, lê ew serhildana wan hate tepeserkrin û çend xwendekar jî şehîd ketin. Li destpêka şoreşa gelên Îranê de jî xwendekar texa herî karîger li xebata bi dijî deshîlata Mihemed Reza şahê Pehlewî bûn, lê piştî wê ku Xomeynî şiya siwarî pêla hestên xelkê sade û sakar ên Îranê be, û deshîlatê bidestve bigre, li hember wan armancan de sekinî ku xwendekaran bo gehîştina bi wan cangorîfî kiribûn û nirxek giran dabûn. Jiber ku Xumeynî bona qahîmkirina pêpkên deshîlata xwe ya dîktatorî hewcehî bi tepeseriya azadîxwazan hebû.

Yek ji riyên tepeseriya azadîxwazan, pakkirina zanîngehan ji mamosta û xwendekarên hişyar, têgihîştî û azadîxwaz bû. Lewra li jêr navê şoreşa çandî de, bi hezaran mamostayên herî jêhatî û xwendekarên herî zana neçar kirin ku welat bi cih bihêlin û ji tirsê girtin û îşkenceyan de ku her azadîxwazeke rastîn berbirûyê wan siyasatên dijî mirovî dibûn,

neçar man ku rû li welatekî din bikin.

Salên piştî wê jî, salên pîr ji bêdadî û zulm û sitem derheq xelkê Îranê bi giştî û texa xwendekar bi taybetî bûn. Xwendekar bi hukmê ve ku bi ronahiya xwe dilê şevên tarî û tejjî ji bêdadiyê şeq şeq dikin, û dibne belaya serê dîktatoran, lewra di welatê ku serbazên bê nav û nîşan yên Îmamê zeman û nûnerê xwedê li ser erdê hikumetê dikin, ne tenê çî di warê asta perwerdê, çî jî di warê azadiya çalakiyan ji bo çîgirkirina sistemek demokratîk û bersivderê jiyana xelkê welat, tu derfet bi wan nehatiye dan, belkû tene girtin û dikevne jêr îşkenceyan herî hovane û li gorî sedsala navîn.

Çalakiya herî eşkere ya wan xwendekaran di 18'ê Pûşpera sala

1378'an de bû ku piştî daxistina rojnameya Selam dest pêkir, ku xwendekaran daxwaza rakirina biryara daxistina vê rojnameyê dikirin ku di encam de meşek berfireh lê çê bû û piştî hêzên rejîmê bi taybetî hêzên cilik şexsî û Hizbullahî ketin nava xwendekarên zanîngeha Tehranê de û bi awayekî herî hovane li xwendekaran xistin, û xwendekarek jî bi navê Îzet Îbrahîmnijad kuştin.

wê meşa berfireh ya xwendekarî di rastî de dengvedanekî zaf li ragehandinên dervayê welat de hebû û karî sitûnên rejîmê bilerizîne, û heta Xamineyî bi awayekî riyakarene hate ser şaşeya televizyonê û vê carê jî bi rijandina rondikên timsahê kete fikra xapandina xelkê de.

Herçend ku vî çaxî derbek giran li

tevgera xwendekarî ket û xwendekaran behayê vê meşa xwe bi bê evê ku deskewtek baş û berbiçav bi dest bixin dan, lê dîsan jî ew hereketa wan bû tecrube bo salên piştî vê bûyerê.

Bê şik yek ji sedemên derbexwarina vê meşê ew bû ku tu bernamerêjî ji vê meşê re nehatibû kirin û berevajiyê îdiayên deshîlatdarên rejîmê tu hêz yan deshîlatek derekî jî dest tede tunebû, lê di gel tevlibûna xelkê asayî bi vê hereketê re êdî bi tevahî bêserûberî kete nav vê meşa xwendekarî de, lewra kesên ser bi rejîmê jî karîn ku bi tevlibûna bi vê hereketê re û bi pêkanîna tundûtujiyê rê bo tepeserkirina vê meşê xweş kirin.

Serbarê wan tepeseriya tevgera xwendekarî niha jî wek hêza herî hişyar û serwest kariye gişt tex û qatên welat bo xebata dijî zordariyê li dewra yek kom bike, her wek vê berxwedana ku di sala 88'ê piştî hîlbijartinên serkomariyê de rû da, û xwendekaran rolê herî girîng di meşên bi dijî deshîlatdariyê de lîstin. Niha jî xwendekarên azadîxwaz ê welatê me bi sedema bi bandorbûna xwe li xebata dijî zulm û zordariyê de, li jêr zexta herî zêde ya hêzên rejîmê de ne û nirxê hewildanên xwe ji guherîna vê sistema tejjî bi bê dadî û zilm û zordariyê didin.

Serxwebûna başûra Sudanê

Rûken

Di sala 1927'an de bû ku Birîtanyayê dewleta Sudanê ku ji her du beşên bakûr û başûr pêk dihat damezrand. Eva jî serbarê vê bû ku her du beş bi hev re berdwam di nav nakukiyana de bûn. Lê di sala 1953'an de bû ku hilbijartinên parlemantî di vî welatî de birêve çûn û ku ji koma 97 endamên parlamentoya Sudanê tenê 9 nûner ên başûra Sudanê bûn.

Piştî vê ku di sala 1956'an de Sudanê serxwebûna xwe wergirt, şer û kêşeyên dinavbera her du aliyan de ne tenê bi dawî nihata belkû roj birojê kurtir bû, û hikûmeta nawendî ya Sudanê jî qet amade nebû ku guh bo daxwaziyên xelkê vê herêmê ragire. Lewra ew siyaseta înkare û destkirina bi

tepeserîya xelkê vê herêmê ji riya leşkerî û komkujiyê bû sebeb ku başûrê Sudanê qet aramiyê bi xwe ve nebûne ku di encamê de 1.5 milyon kesî canê xwe ji dest dan, heya sala 2005'an ku ew şer piştî wajokirina peymannameyê hate rawestandî.

Di vê peymannameyê debas ji serbixweyiya başûrê Sudanê jî hatiû kirin û piraniya xelkê Sudanê di meha Janwiyê de dengê xwe dane serxwebûna herêma xwe.

Başûra Sudanê li 9'ê Tîrmehê ya 2011'an de, serxwebûna xwe ragehand û di rê û resma ragehandina serxwebûnê de gellek kesayetiyan siyasî û nûnerên dewletan beşdarî kirin.

Di rastî de ew herêm xwediyê rûberek nêzîka 640.000 kîlometra çar goşe ye, û tê texmînkirin ku nêzîka 200 zimanên cûda lê hene. Herêmên ku qebîleyên mezin ên wek Dînka, Şuluk û Aşolî lê jiyana dikin, û xwediyê

stratejiyek girîng in. Gelek caran di navbera qebîleyên Dînka û Şuluk de şerên mezin çêbûne û bûye sedema xwîn bê rijandin. Di van şeran de bi sedan mirov hatine kuştin. Piraniya van şerane ji siyaseta zêdetir li ser zewiyên li ser sînor û keriyên pez bûne.

Ew herêm herweha bi wan welatan re hevsînor e ku akinciyên wan welatan jî Xiristiyana in. Ew welat jî welatên Îtîyopî, Uganda, Kinya û Afrîqaya Nawendî û Kungo ne. û here yek ji wan wlatan jî di gel hikûmeta Sudanê kêşeyên mêmî yên sînorî hene. Lewra ew welatane li pey lawazkirina hikûmeta Sudanê bûn û serxwebûna başûrê Sudanê gellek bi dilê wan bû.

Serbarê vê ku Sudanê serbixweyiya vê herêmê bi fermî nas kir, lê hêla jî li ser xetên sînorî û i taybetî di warê herêma pîrr ji neft, ya bi navê "Ibîy" cudahiya bîr û boçûnan heye. Ji sedî 70 xelkê Sudanê Misilmanên Sunnî meseb in, û ji sedî 5 Mesîhî ne, û ên din peyrewên dînên sunnetî û xwecî ne. Lê di başûra Sudanê de ne bi vî awayî ye, li vir piraniya xelkê peyrewên Mesîhiyetê ne. Nifusa vir li gorî hinek çavkaniyan 6 milyon kes e, û serbarê vê ku ew herêm pîrr ji neft e, lê dîsan jî li gorî serjimêriyan nêzîkî %90 ji xelkê vir li jêr hêla hejariyê de dijîn.

Di rastî de bi serxwebûna vê herêmê xelkê başûra Sudanê gihîştne wan hîvî û armancên xwe ên ku bi salan bo di pêxema gihîştina bi wan armancan de canê xwe gorî dikirin û bi vî awayî welatek nû kete ser xerîteya cîhanê. Bê şik deshilatdarên vê herêmê êdî niha pêde wê dest bi avedabkirinawelatê xwe di her warekî de biin û wê bo nehêlana vê hejariyê hewlê bidin ku li encama guhnedana deshilata navendî berbirûyê wan bibû.

Bê vê hêviyê ku rojekê Kurdistan jî wek welatek serbixwe bikeve nav xerîteya cîhanê û bibe endanê NY û gelê Kurd jî bigîje wan hêvî û armancan ku bi sala di pêxemê de xebatê dikin û şehîdan didin.

Rojev

Mîlîtarîze kirina Kurdistanê û neewle kirina sînoran

Senar Hatemi/Swis

Li van mîdehên derbasbûyî de Komara Îslamî a Îranê serbarê domandina siyaseta hovane ên xwe bi nîsbet gelên Îranê û zêdekirina îdamana, girtin, kuştin, îşkence û çavsoyîyan, siyaseta emniyetî kirina welat jî bi awayek xurtir piraktîze kiriye û li rastî de Îran kiriye bi zîndan û padiganek leşkerî. Jiber wê ku ji xelkê û hişyariya siyasî a wan ditirse û wan weke gefa herî mezin li ser xwe dizane, lewma neçar maye ku bo parastina desthilata xwe ji dest vê hêza pengorî û pêlên zezeb û kerb û kîna xelkê, penayê bibe ber her şewazek tepeseriyê, û bi çavê şik û guman ve mîzeyî her kes bike.

Li vê navberê de kurdîstana Îranê jî ber gelek fakterên dîrokî ku tim landika şoreş û serhildanan û çepera azadîxwaziyê bûye û rêberên mezin û navdar li xwe de perwerde û pêşkêşî bargeha azadiyê kirine, û hertim xwedî ji xort û nûnerên xwe ên siyasî derketiye; tim wekî tirs û gefek mezin bo ser dîktatorî û desthilata paremayî a Komara Îslamî hatiye hesibandin.

Lewma pêlên şidet, tepeserî û hovêtiyê jî li vê deverê de zêdetir ji hemû deverên din kiriye. Bi taybetî îsal li ser û bendê 22'ê Pûşperê, 22'mîn salvegera terora Dr. Qasimlo de rê û cihên ewlehiyê yê tund bona pêşgirtin ji bizava xelkê girtin ber xwe û serbarê gef, çavsoyî, şopandin û girtinan, dîsan xelkê emegdar ên Kurdistanê xwedî ji rêberê xwe derketin bi mangirtina giştî a xwe dan selimandin ku qurs û qahîm li pişt pêşengê xebata xwe û rêbaza mamostayê xwe, dr. Qasimlo de ne. Vê hereketa yekgirtî û dujminbezên, zêdetir xew ji çavên Komara Îslamî herimandiye û ew ji neçariyan de dîn û har kiriye.

Bizava xelkê Kurdistanê, hişyariya siyasî a wan, aştî û azadîxwaziya wan û gelek sedemên din bûne sebeb ku kurdîstan tim bi çavek emniyetî ve bihê nihêrtin û bi her awayî ku karîbin xelkê Kurdistanê çewsandine û kurdîstan jî her paremayî hiştine.

Komara Îslamî bi vê hindê jî nesekinî û bi hincetên cur bi cur sînorên Herêma Kurdistanê topbaran û bi tewahî neewle kiriye.

Bi vê çendê jî jiyana, kar û kesabeta rûniştîyên sersînoran ji wan têk daye û nahêle ku ewlehiyê û aramiya herêma Kurdistanê de jiyana biewle biqedînin.

Bi awayek din serbarê wê ku mîlîtarîze kirina bajaran û neewle kirina sînoran pêşeyê hertimî yê rejîmê bûye, lê derheq topbarana sînoran eve rastîyeke ku bi armancên siyasî û wergirtina puanan dest dide wiha kiryarekê.

Bi awayek din çavê rejîmê li hember avedanî û asayîşa Herêma Kurdistanê beredayî nade û nikare li hember pêşveçûnên wir bêdeng bimîne çunku bi gef li ser xwe dizane. Lewma armanca topbaran serbarê zext xistine ser xelkê deverên sersînorî, nîgerankirin û têkdana barê ruhî û derûnî e wan, bi awayekê jî givaş xistine ser hikûmeta herêma Kurdistanê û dixwaze pêşiya seqamgêrî, asayîş û cihgîrbûna demokrasîyê li wî welatî de bigre. Herweha bi neewle kirina kurdîstanê jî pêşiya sermiyandarên biyanî bo Kurdistanê bigre û zirarê bigehîne aboriya wan.

Ji hêla din ve li vê rewş û zirûfa hesas a rejîmê û kêşe û pîrsgirêkên hundirî de, rejîm dixwaze bala raya giştî ji mesele û kirîzên navxweyî ên Îranê de berxwar bike û berdwamiyê bide siyaseta xwe. Lewma bi hêcetên cur bi cur û yek ji wan hebûna gurûpên neyasayî ên çekdar û opozîsyonê, dixwaze nîşan bide ku gef li ser wan heye. Bi vê hêcetê jî rê ji bo mîlîtarîzekirin û neewle kirina sînoran xweş dike.

Lê divê bizanibe ku bi wan kiryar û siyaseta cînayetkarane ên xwe ve ku zêdetir tovê nefretê li dilê xelkê de bi nisbet xwe çandiye, nikare bigihîje armancên xwe. Çiqas zext û givaş li ser wan zêdetir bike, zêdetir jî îrade û murla qahîm a wan li hember xwe de dibîne. Dibe bizane ku opozîsyona rastîn, hemû xelkê Îranê (bi pêkhatiyên cuda yê mesebî, olî û netewî), bi taybet xelkê emegnas û şoreşvan ên kurdîstanê ne ku êdî sebra wan ji siyaseta û li hember cinayet û kiryarên rejîmê de lêwrêj bûye û mirin û nemana rejîmê di dil û hizra xwe dimeyîzin.

Birayên qaçaxçî, taneya watedar ji Spahê

Selîm Zencirî

Gotinên bêşermane û hejîner ên çend rojan berî niha yê Pasdar Mehmûd Ehmedînijad, Serokkomarê rejîma Îranê ku perde li ser hin cinayet û gendeliyan hilda, bû mijara ragihandinên navxweyî û derveyî. Ehmedînijad bas ji hebûna fesada malî, dizî û iskileyên nefermî yê Spaha Pasdaran kir ku bi neyasayî û dûr ji çavdêriya dewletê karê qaçax dîkin.

Herweha ragihand ku "hemû deriyên sînorî yê neyasayî divê bihên daxistin û her kesî bi navekê kunek li cihekê vekiriyê û ji xwe re tîne û dibe. Ger ew kala û alav yasayî in, divê ji riya sînorên yasayî ve bihên veguhastin".

Wî ji bo nîşandana çarçoveya berfireh a hawirdeyên neyasayî tenê îşare bi qazanc û dahata qaçaxa cixarê kir ku 2 hezar mîlyard tûmen e û bi gotina wî hemû qaçaxçiyên pile yek ên dunyayê çavê temahê jê birîne, vêca çî bigihîje bi biraderên me yê qaçaxçî", lê navhatî tu îşareyek bi qaçaxa Hiroîn, Tiryak, Morfîn, kokayîn, Elkol û nekir ku mêjdeme rola spaha pasdaran li qaçax û mafyaya madeyên bêhişker de hatiye eşkere kirin. Bi taybetî ku li vê dawiyê de wîkîlîksê belgeyên girîng derheq qaçaxa Spaha Pasdaran weşandin.

Şidet yan êş û berejanên wê axaftina Ehmedînijad bi qasekê rijd bûn ku li tena Spaha pasdaran û şexsê Xamineyî girt û her yek ji wan bilez reaksiyona xwe nîşan dan û serbarê mehkûm kirina axaftina serokkomar, gef ji Ehmedînijad xwarin û daxwaza veşartina nepeniyên hevdu kirin. Lewma Ehmedînijad zû kete çepera berevaniya ji xwe û ji gotinên xwe peşîman bû û da zanîn ku axaftina wî hatiye berevajî kirin.

Lê ew axaftina Ehmedînijad li cihê xwe de weke belge û senedek girîng a dexaleta wê hêzê li talan û dizîna sermiyana Îranê de hat hesibandin. Cinayet, dizî û tawanên ku mêj dem e xelk û azadîxwazên Îranê qal û hawara wê dîkin.

Ew hêza dijîgelî, stemkar û talançî ku firçika xwe bi Wilayeta Feqîh girtiye, bi xwîn û samana xelkê pêxorê dike û bi standina can û jiyana xelkê û hinartina terorîzmê jî jiyê xwe dirêj kiriye û dike, renga bo midehek kurt bal hin kesên sade û sawa ve li çarçoveyek pîroz û birêz de cih girtibe, lê êdî bal wan kesan jî ew pêgeh ji dest daye û rûçikê wê ê hov, pîs û mirar ji hemû kesê/î re eşkere bûye.

Êdî derketiye ku tenê bo

parastina desthilata pawanxwazane a hejmarek melayên tundajo ên şîfî di bin navê Wilayeta Feqîh de heyf û neyîna Îranê bi ba dane û ketine talan û dizîna û firkirina xwîna xelkê û terorîzma navnetewî. Êdî eşkere ye ku siya Spaha pasdaran li ser hemû biyavên siyasî, aborî û ewlehiye welat de heyf û bi sermiyan xelkê topşeqanê û pareyê wan jî mezaxtî kar û çalakiyên têkderane û terorîstî ên xwe dîkin.

Cara yekemîn, serokê meclîsa şeşem, anku Mehdî Kerûbî basa hebûna wan iskileyên neyasayî kir û ji hingê pêve tu car neketibû ber bas, ku vê carê Ehmedînijad ji ber zextên siyasî li ser xwe û hevalên xwe ku bi hêla sor dide zanîn, neçar ma diziya hevalbendên xwe ên duh eşkere bike û weke kartek givaşê bona kêmkirina zextan li ser xwe bikar bîne. Her kesê re eşkere ye ku niha dubendî û nakokî ketiye navbera desthilatdarên Îranê û wekî guran berbûne canê hev. Lewre ye ku car car em dibînin ku îşareyek biçûk bi faylên dizî û qaçaxçîtiya hev dîkin, nexa ne li ber qazanc û berjewendiya xelkê û gelên Îranê ye.

Ehmedînijad piropagandayên

hilibijartinî ên gera 9 û 10'an bi êrîşkirine ser axazadeyan dest pêkir ku bûne parek ji fesad û gendelkarên aboriya Îranê, her çend ku tu car ew lîsteya xwe dernexist û kes jî neda dadgehê. Lê niha ku zext li ser Ehmedînijad û hevalên wî heyf, çima ew basa fesada aborî dike?

Paşan jî roja berî axaftina Ehmedînijad, hejmarek ji nûnerên meclîsa Îranê dozek li dijî hevkarên nêzîk ên Ehmedînijad (Beqayî û Meşayî) li komîsyona esla 90 a meclîsê vekirin ku tede her du tawanbar bi beşdarîkirin li dan u standinên neyasayî û qaçaxa cixarê hatibûn kirin, lewma jî Ehmedînijad jî ew tawanbar kirin.

Bi giştî li wê axaftina Ehmedînijad de çend peyam û tiştên girîng hene:

_Ger heya niha şik û gumanek ji sêkoçkeya Spah, Wilayet û fesadê hebû, serkomarê hilibijartî ê Xamineyî ne ji ber berevanîkirin ji rastî û mafên xelkê, belkî ji ber kêşe û dubendiyan perde li ser beşek ji diziyê veda.

_Weke belge û sened rola Spaha pasdaran li qaçax û mafyayê de erê dike.

_Bi baş û xirab hemû şîrikê van tawankariyan û karwançiyê karwanekê ne.

_Êdî xelkê re eyan dibe ku bi çî diz, cinayetkar û talançiyên re ber bi rû ne.

_Spaha Pasdaran weke hêzek leşkirî - siyasî dest bi ser hemû demar û şademarên aboriya Îranê de girtiye.

_Spah bi mifah standina xirab ji wan iskileyên, ji du riyan ve derbê ji aboriya Îranê dide: Yekem jinav birina berhemhênerên navxweyî.

Duyem: bêpar kirina xizîneya giştî ji dahat û gumrikê.

_Germkirina bazara binav hilibijartinê û mijûl kirina xelkê bi meseleyên han.

Balyozê rejîma Îranê li Bexdayê hat birîndarkirin

barek cihê şik û gumanê ya teqînê di tirombêla xwe de bi cih kiribû

Tevî derbasbûna çend rojan bi ser bûyera êrîşa bo ser trumbêla balyozê Îranê li Bexdayê ew bûyer hêla jî aliyên cur bi cur ên wê bi tewahî zelal û eşkere nebûne.

Ew bûyer roja sêşemiyê di demekê de rû da ku li herêma Kesk ya Bexdayê de hêzên ewlekariyê ên Îraqî şik û guman wan dikeve ser trumbêla balyozê Îranê li Îraqê de.

Dema ku daxwaza sekinandinê ji ajotvanê balyozê Îranê dîkin ew guh nade wan hêzên ewlehiyê, ku di encamê de îrêşê dikne ser trumbêla balyozê Îranê, ku di encam de balyoz û hevalên wî birîndar dibin.

Hêjayî basê ye ku Hesên Danayîfer balyozê Îranê ji wan dîplomatan e ku pêştir ser bi Hêza Quds ya Sipaha Pasdaran bûye.

Komara Îslamî 5.8 Milyard Dolar hevkariya Sûriyê dike

Li gorî rapora rojnameya "Lizko", "Nanvenda Lêkolînên Stratêjîka" Tehranê ku yek ji navendên girêdayî bi Xamineyî ye, di raporek veşartî de ku eşkere bûye, dibêje rejîm dixwaze 5.8 Milyard Dolar pereyê nexdî bide rejîma Sûriyê, ku 1.5 Milyard Dolar ji vî pereyî pêşwext dide û yê mayî jî piştî sê mehan.

Çar meh ji nerazîtiyên xelkê Sûriyê derbas bûye û rejîma Sûriyê tûşî karesatên berfireh ên abûrî bûye. Herweha sermiyadarên biyanî jî li Sûriyê vedikêşin. Di vê rewşê de rejîma Komara Îslamî bo veşandina rewşa normal a abûriya Sûriyê û parastina rejîma Beşar Esed, dixwaze hevkariyên Milyardî bi rejîma Sûriyê bike.

Her di vê pêvajoya veşandina rejîma Îranê dixwaze di her rojê de 290 boşqe nefta xaw bi awayek xorayî bide rejîma Sûriyê. Rojnameya han amaje bi vê yekê dike ku mana rejîma Beşar Esed bo Komara Îslamî hewce ye û rejîm hemû hewlên xwe dide ku rejîma Sûriyê bi her awayekê ji hiloşînê rizgar bike.

Ger bibêjim ne, dê bihêm kuştin

Rûnahî Mihemedî

Di van çend hefteyên derbasbûyî de nûçeyên ecîb di warên aloziyên civakî de tîn bihîstin.

Lê nûçeya kuştina keçek xwendekar li ber zanîngeha Elame Tebatebayî a bajarê Tehranê piştî nûçeyên destdirêjîyên cînsî ên bikom li virde û wir de yên Îranê, yek ji nûçeyên dilêş ên hefteyên derbasbûyî bû. Di çend mehên derbasbûyî de eva duyemîn bûyer di warê qetlên namûsî li Tehranê bû ku nûçeyên wê eşkere bûn. Yekem kuştina kurek ciwan ji aliyê mêrê jinek ku telaq wergirtibû û bi wî kurî zewicî bû. Duyem kuştina keçek xwendekar bi 40 zerbeyên kêr bi destê kurek ku hez jê dikir. Zêdebûna bûyerên han di heyamên derbasbûyî de nîşan ji adîbûna tawan û aloztirbûna rewşa civakî a Îranê dide.

Cînayeta han Demjimêr 14:30 piştî nîvro li ber zanîngeha "Elame Tebatebayî" a Tehranê diqewme. Du keç ji zanîngehê derdikevin, kurek bo aliyê wan êrîş dike û bi 40 kêran keça xwendekar birîndar dike.

Ambolans jî weke hemû caran dereng digihîje û çend kesên ku li wir bûn, neçar dibin ku wê keçê siwarê tirombêlek şexsî bikin û keç berî gihîştina bi nexweşxane, canê xwe ji dest dide. Kur (Kûşa) tê girtin, kurik di malbatek asayî mezin bûye û dibêje ku "4 sale ji keçikê (Mehsa) hez dike, lê keç bi wî bersiva red dide, ez jî ji vê rewşê mandî bûm û min biryar da ku wê keçê bikujim".

Berpîrsê zanîngehê jî ku mijara cudakirina keç û kuran

di zanîngehê de gellek girîng e, hay ji wê bûyerê nine.

Di vê babetê de qîrar nine ku kesek weke tawanbar bihê nasîn, em dixwazin bizanin ku çima di civaka Îranê de jin bi vî awayî tîn çewsandin û kesên din qedera jinan diyarî dikin.

Kurek ku mafê xwe dizane ku bi her awayekî li gel keç riftar bike û jiber bihîstina bersivê ku gorî dilxwaza wî nine, çawa dibe bi xwe îcaze dide ku dawî bi jiyana keçê bîne? Di vir de, mijara girîng, malikiyeta mêr li ser leş, hizrîn û pêşeroja jinê ye. Mehsa jiber nepejirandina pêşniyara Kûşa bo zewicînê tê kuştin, ew bûyer berhema geşedana hikûmetê bi buhayên paremayî û sunetî yên civakê ye, herweha berhema piştevaniya desthilatê ji hizrên dijî jinan e.

Hikûmet ne tenê tu car hewl nedaye ku pîrsên bi vî awayî çareserî bike, belkî di hemû awayên perwerde û di nav dezgehên ragihandinên xwe ji nêrîna han piştevanî kiriye. Piştî qewmîna van bûyeran jî tenê bi şîweyek tund cezayên weke îdamê birêve dibe.

Rejîm nûnera nêrîna sunetî û paremayî a civaka Îranê li hember jinan e û bi qazanca xwe dizane ku jin ji mafên xwe bêpar bin, û hewl dide ku jin ji mafên berhq ên xwe haydar nebe. Haydarbûna jinan ji mafên xwe bo Komara Îslamî mijarek metirsîdar e. Yasayek diyarîkirî bo pêşgirtin ji bûyerên dijî jin di Îranê de nehatine dayîn û yasayên dadwerî ên rejîmê, netenê pêşî ji wan bûyeran nagire, belkî bi xwe rêxweşkerê qewmîna wan e.

Telaq, qonaxa derbasbûna civakê ji sunetê ve bo modernîtê

Amarên cur bi cur di warê telaq di Îranê de nîşan didin ku civaka Îranê di vî warî tûşî guhertinên bingeîn bûye û di çend salên derbasbûyî de amara telaqê bi awayek berbiçav jorde çûye. Li vir de emê amaje bi hin amaran ku ji aliyê nûçegihaniyên hikûmetî ve hatine ragihandin.

Serhejmariya telaqê di sê sala derbasbûyî de %14 zêde bûye û encama her 6 zewacan telaqek heye. (nûçegihaniya Fars)

Amara telaq di 5 salên derbasbûyî de %37 zêde bûye. (nûçegihaniya Mêhr)

Di parêzgeha Qumê, ji her 4 zewacan, zewacek bi telqê bi dawî tê. (berpîrsê Bihzîstî ê parêzgeha Qum, Xeber onlain)

Dr. Mêhrdad Derwîşpûr, civaknasê Îranî, akincî li welatê Swêdê, di vî warî de dibêje ku civaka Îranê mijûlî derbasbûna ji qonaxa sunetê bo modernîtê ye. Bi gotina wî çiqas civakek modern be, ferdîyet û takbûn jî geşe û wateyek taybetî digre û telaq nîşanderê vê mijarê ye. Wate kesên e ku buhayên civakî berçav nagirin û li ser vê baweriyê ne ku bi telaqê pîrsgirêkên jiyana wan tîn çareserkin.

Eve yek ji taybetmendiyên qonaxa derbasbûna civakek sunetî bo modernîtê ye.

Berpîrsê giştî yê îdareya Bihzîstî a Qumê di hevpeyvînek tevî "Xeber onlain" ragihand ku encama %30 ji zewacên wî bajrî, telaq e.

Qum mezintirîn senter û navenda perwerdekirina olê şîe li Îranê ye û weke bajarek tewaw olî û mesebî tê nasîn.

Mêhrdad Derwîşpûr di warê amara telaqê di wî bajarî dibêje ku jordecûna amara telaqê li Qumê, nîşandera jinavçûna buhayên sunetî di wî bajarî de ye. Rejîm 32 sal e ku bas ji "Nehada Pîroz a Malbatî" dike, lê niha em dibînin ku amara telaqê her ku diçe zêdetir dibe û nehada Pîroz a Malbatî ji hev belav dibe. Ev yeke jî paradoksa dirûşmên hikûmetî tevî rastiyên civaka Îranê nîşan dide û bûye sedema tîrsa hikûmetê.

Di vê rewşê de heyamek berî niha, Ehmedînijad bo veşartina amara rastîn a telqê, bi îdareya kotikê "Sebtê Ehwal" destûr da ku amarên telaqê nehên eşkerekirin.

Îran di warê cînsî de jî tûşî karesatên kûr bûye

Berpîrsê beşa derûnnasî yê saziya pîzîşkiya yasayî a rejîmê di hevpeyvînek tevî nûçegihaniya Îsna, ragihand ku sedema bingeîn a %50 heya %60 a telaqan li Îranê, pîrsgirêk û nexweşiyên cînsî ne.

Dr. Mêhrdad Derwîşpûr di vî warî de dibêje ku Di Îranê de take riya pêwendiyên cînsî, tenê zewac e û berî zewacê, karê han ji aliyê civak û hikûmetê ve nahê pesendkirin.

Wate gellek kes heya zewicînê ji pîrsgirêk û nexweşiyên cînsî yên hevdu ku renge hebin, haydar ninin û piştî zewacê tûşî pîrsgirêkên zêdetir dibin ku bo wan kesan telq baştirîn rê bo domandina jiyane ye.

Saxlemiya civaka Îranê bi hebûna Komara Îslamî ne mumkin e

Ceifer Mubeşirniya

Heya dem derbas dibe, xelkê Îranê dikeve kirzên civakî û karesantên nû diqewimin. Di qada pirsgirêkên civakî di Îranê de, heyemek e ku di civaka Îranê de diyardeya fesada exlaqî ku xwedî derbasbûyekê ye, pê dihavêje qonaxek din a aloz û dijvar. Îsal bo cara çendemîn nûçeyên destdirêjiyên bi kom "group sex" di mal û parkên Îranê de hatine belavkirin. Pirsê han ne ev e ku girûpek ji ciwanan bi xwasta xwe dest avêtibin karek bi vî awayî.

Belku di rewşa xirab û perîşe ya civaka Îranê de ye ku mirovên bêexlaq bi derfet dizanin û heya niha pir caran bûyerên han qewimîne û hatiye eşkere kirin ku karê han bi zor ji aliyê mêran ve meşiyaye ku di vê navberê de jî goriyên sereke jin in.

Dema ku tevlihevbûna balansa jiyana û valakirina dergehên mifahsitandinên xirab di pêvajoya rewşa civakî di Îranê de bi taybetî ji aliyê desthilatê ve bi rohnî xuya be û xemsarî û guhnedan bi pirsên civakî bi eşkere werin dîtin, veşartî nine ku mijûlkirina xelkê bi pirsgirêkên wiha re û ew jî ne bi awayekî zanistî, rêya çareseriyê wan ji xelkê re pirr zehmet dike û li hember de navendên hikûmetî jêstên xebat li dijî wan diyardeyan digrin.

Ragihandinên rejîmê heya qasekê xelkê li dor pirsên han mijûl dikin wekî ku rejîm hayradî wan pirsan e û di hewla

çareseriyê de tu kêr nedaniye, ser ji xelkê aloz kirine û derfeta xwastina mafên mirovî û ewlehiya civakî ji gel wergirtine. Helbet daxwazên mafên mirovî û hewildan bo ewlehî û tenahiya civakî di çepera dijberiyê de ye tevî sîstema desthilatdariya Komara Îslamî.

Bêguman di her civakekê de mirovên bê pîrensîp peyda dibin ku divêt li gor urf û edet û yasayê kontrol werin kirin. Lê di civakekê de ku tevlihevbûna civakî berhema sîstema desthilatdariyê be, delîve ji mirovên han re berfirehtir e ku diyardeyên neexlaqî û pêvajoya nerênî bi qasekê ku îro di Îrana me de tê dîtin berfirehtir bikin û tim xelk şahîdê bûyerên nû ên nebihîstî bin.

Xêncî vê yekê ku vê diyardeyê jî weke her bizavek din demekî dirêj derbas kiriye, rejîma îro ya Îran xwediyê felsefeyekê taybet e di warê lezgîniyê di belavbûna arîşeya han ya ku îro qirika civaka Îranê diguhişîne.

Eşkere ye ku pirsên han avê di çavkaniya hin arîşeyên jiyane divexwin. Heke mirov haela çareseriyê û hewiştandina wan çavkaniyan bide, divêt ku jiyana xelkên tûşbûyî bi wan kirzên civakî bi awayekî pirr alî were şirove kirin, heya ku sedemên sereke ên wan diyardeyên xirab di civakê de bihên destnîşankirin. Ne dûr e ji aqil ku facterên weke taybetmendiyên çandî, abûrî, siyasî û helkefta cuxrafîyayî, rola sereke di pêvajoya serhildan û berfirehbûna pirsan han di civakê de dilzînin û pêwerên rastîn ên vî ne. Haydarî û zanebûna tev alî li dor rewşa jiyane destpêkek e bo hewildan di pêxema çareseriyê de.

Helbet di her çandekê

destdirêjiya cinsî bi her awayekê mehkûm e, bi ezmûn derketiye ku heya pabendbûn bi binc û baweran di çanda civakê de mikomtir be, îmkana zêdebûna diyardeyên bêkêr di civakê de kintir e.

Di vî peyvendiye de heke bal bi ser piropagendeyên desthilatdarên Îranê de were kişandin, tim eşkere dibe ku di hewlên nehiştin û ji holê rakirina çandên resen di civakên cuda ên Îranê de xurt in û heya qasekê bi mifah wergirtinê ji Îslamê û cihgîrkirina çanda Îslamî, serkevtinê pêve diyar e. Lê pênasêya çanda Îslamê ji aliyê Komara Îslamî ya Îranê ve jî heya wî cihî ye ku di xizmet parastina sîstema siyasî a rejîmê de be.

Di warê abûrî de jî rastiya 32 salan dîroka desthilatdariya vî rejîmê di warê abûriya welat de û kirzên abûrî ên ku di encama siyasatên şaş ên rayedarên malbata "welayet a feqîh" de welat girtine, daketina berbiçav a asta abûrî û danûsitandinên eşkere û nepenî tevî desthilatên dîktator ên cîhanê û ... eyankerê rewşa pirr xirab a abûriya Îrana di bin desthilata Komara Îslamî

de ne.

Ji aliyê din ve rewşa nebaş ajiyana xelkê di Îranê xwedî samanên xwezayî û helkefta stratejîka cuxrafîyaya û kêrhatî ji bo geşekirin û pêşdeçûna rewşa jiyana gel, rol di serhildana hemû diyardeyan nebaş, laş firotina jinan weke mînakekî berçav di Îranê de, dibîne.

Di warê siyasî de jî bertengkirina bazneya desthilatê di navbera çend kesyan de û darêtinê siyasatên çewt di her warek de ji aliyê wan kesan ve û herweha qutkirina destê xelkê di birêveberiya welat de û bêhîvî û vîzarbûna xelkê li jiyane, raste rast bandorê dixê ser ji rê derketina xelkê û serhildan û geşekirina hemû cure berçavî û pirsgirêkên civakî yek ji wan destavêtin û zordestiya cinsî ku di wan dawiyane de bûyê gef û metirsî û bal keşandiyê ser xelkê.

Di encamê de rewşa nebaş a civakî di Îranê de ber û berhema terz û titalên desthilatdarî û birêveberiya malbata "welyeta feqîh" e û eşkere ye ku ji siyasat û darêtinên siyasî yê ku heta niha jî vî malbatê hatine dîtin, tu rewş ji vî rewşê çetir nabin.

25 Milyon kes di Îranê de tûşî nexweşiyên derûnî bûne

Li gor nûçegihaniya "Ferarû", Dr. Demarî, endamê heyeta zanistî a zanîngeha Pîzîşkî a Tehranê ragihand, pêtir ji %35 ji xelkê Îranê tûşî nexweşiyên cur bi cur ên derûnî bûne û nexweşiyên saykolojî yekemîn nexweşiya metirsîdar bo saxlemiya xelkê Îranê ye. Herweha berpîrsê civata pîzîşkî a Îranê got: Nexweşiyên derûnî û cestayî bi hev re pêwendî hene, û sedema bîngêhîna a gellek ji nexweşiyên cestayî,

hebûna pirsgirêkên derûnî ye.

Di van çend salên derbasbûyî de amara kuştin, tund û tûjî û tawanên din jorde çûye, lêkolînanên civaknas di vî warî de li ser vî baweriyê ne ku nexweşiyên saykolojîkî yek ji hegerên bîngêhîna bo kiryarên han e.

Tûşbûna %30 ji xelkê Îranê bi nexweşiyên derûnî bi wateya rêxweşbûn bo encama tawanên civakî ye.

Îslamîkirina Hunerê bi çi armancekê?

Sadiq Vehdani

Huner diyardeyek birewşe mirovî û siroştî ye ku dikare mîrata çandî ya civakek yan weke mîratek cîhanî û navnetewî bihê nasîn. Cureyên hunerê pîrr in û her hunerek bandorek taybetî li ser hestên siroştî yên mirovan heye.

Huner jî weke diyardeyên din ên mirovî qonaxên cur bi cur derbas kiriye û di her qonaxekê de hin taybetmendî bi xwe ve girtine. Taybetmendiyên ku li gor guhertinên seqayên civakî pêkhatine û li jêr bandora selîqeyên xelkê di warê "rindnasyê", taybetmendiyên hunerî jî tîr guhertin.

Çavkaniya hunerê rindatî ye û huner diyardeyek rind û balkêş e û hestekê xweş dide mirovan. Helbet di vê pênaseyê de diviya em bizanin ku "rindatî" çi ye. Di vir de tenê amaje bi vê yekê dikin ku rindatî tiştêk rêjîyê ye ku renge ji hestkirin bi rindatî ji kesek heya kesek din cuda be.

Di Îranê de jî hunerê qonaxên cur bi cur bi xwe ve dîtine û piştî qonaxa sunetî û li pey modernbûn û akadimîkbûna zanist û diyardeyên mirovî, huner jî tevî qonaxek nû bû. Helbet pênasekirin huner weke zanistek, mijarek aloz û zehmet e û em dikarin bibêjin ku bi giştî pênaseyek diyarîkirî bo huner tune ye. Jiber vê yekê gellek zanistên din weke "Mêmarî" ku di zanîngehan tîr xwendin, tevî hunerê pêweniyên kûr hene.

Hînkirina huner di zanîngehên Îranê berê şoreşa sala 1979'an dest pê kiribû. Piştî şoreşa sala 1979'an û piştî destûra Xumênî bo pêkanîna "Şewra şoreşa çandî" awayek nû û nerênî bi xwe ve girt û eva yekem qonaxa dijberiya rejîmê

li hember hunerê bû. Armanca pêkanîna şewraya han berfirehkirin û nifûza çanda Îslamî di hemû warên jiyana xelkê û jinavbirin diyardeyên madî û rojavayî hatibû diyarîkirin.

Herweha yek ji armancên wê şewrê, Îslamîkirina zanîngehan bû, huner jî yek ji mijarên baskirî bo pêvajoya Îslamîkirinê hate baskirin. Şewra şoreşa çandî a rejîmê bas ji jinavbirina diyardeyên madî û Rojavayî dike. Eva di halekê de ye ku huner bi xwe diyardeyek madî nine û pêwendiya wê tevî seqaya meinevî tişteke eşkere ye û herweha tu pêwendiyek li gel mijarên Rojavayî û Rojhilatî tune ye. Huner li ser bingeha "rindnasya" xelkê tê şirovekirin û mijarek ser bi xwe ye. Wate renga selîqeya kesekî/ê Rojhilatî li gel kesek Rojavayî yek be û ji yek awa ji hunerê hez bike. Renge hejmara kesên ku ji hunerên herêmî hez dikin zêdetir bin, lê eva hegerek mentiqî nine ku kesek bixwaze bo hunerê sînoran diyarî bike.

Hunerên herêmî di dirêjahiya dîrokê tevî hunerên herêmên din yên cîhanê pêwendî hebûne. Huner weke diyardeyek bêsinor tê naskirin û çarçovedan bi esliyeta hunerê ve diyardeyê bêwate û pûç dike. Di vê rewşê de rejîm heta bi qutkirina huner di çarçoveyek herêmî de hêj qayîl nabe û bas ji Îslamîkirina hunerê jî dike, bi bê ve ku pênase û faktorên diyarîkirî ji hunera Îslamî hebe.

Wate diyar nine ku mebest ji hunera Îslamî çi ye. Huner û Îslam du mijarên cuda ji hevdu ne û Îslam pênase û şiroveyek taybetî ji hunerê nekiriye û rejîm bixwaze li gor şiroveya Îslamî xwendekaran hînî hunerê di zanîngehan de bike. Di vê rewşê de rejîm şiroveyek taybetî bi îdeolojiya hikûmeta xwe heye.

Armanca rejîm, armancek bê bingeh û nerohn e ku tu mentiq û zanistek berheq pê nahê dan.

Bi giştî stratejiya rejîmê ji destpêka desthiladariya xwe li hember hunerê, dijberî tevî hunerên serbixwe û nedewletî û herweha kontrolkirin û guhertina diyardeyên hunerî bi qazanca desthilatê bûye. Esliyeta hunerê tu girîngiyek bo rejîmê nebûye.

Ji aliyek din ve bêparkirina xelkê ji diyardeyên hunerî karek nemirovane ye û mînakek rohn ji dijberî li gel çand û selîqeyên xelkê ye. Wate rejîm

biryar dide ku xelk ji çi hunerek hez bikin û eva jî bêhurmetiyek mezin bi selîqeyên xelkê tê hesibandin. Qutkirina hunerê bi wateya qutkirina çandê ye. Em dizanin ku çanda her civakekê yek ji sedemên bingehîn bo pêşkevîna her civakekê ye.

Ji destpêka desthilatdariya dewleta Ehmedîniyad mijara Îslamîkirina zanîngehan bi awayekî micidtir kete ber bas û tevî hewlên nerênî ên hikûmetê di warên cur bi cur weke hewldan bo cudakirina keç û kuran di zanîngehan û Îslamîkirina zanistên Însanî, ku bi ser zanîngehên Îranê hate sepandin, huner jî ji vê nêrîn û kiriyara rejîmê bêpar nebû û heyameke bas ji Îslamîkirina hunerê jî tê kirin.

Bi giştî diyardeyên hunerî bi du armancan tîr çekirin.

1. Bi armanca esliyeta hunerî, wate girîngî bi teknîkên hunerî ku tenê li ser binemaya tamdîtin ji hunerê tîr çekirin. 2. Bi armanca teblîxa hizrekê û mifahwergirtin ji huner bi mebesta armancek civakî, hizrî, siyasî, çandî û ... ku diyarîkirî bin.

Herweha ger em bixwazin ji aliyek din ve mêzeyî wê mijarê bikin, yek ji faktorên şadbûn û kêfxweşbûna her civakekê girîngî û tamdîtin ji hunerê di civakekê de ye. Eva di halekê de ye ku li gor lêkolînên taybetî di vî warî de ku ji aliyê damezirawa "Galup" ve hatibû ragihandin xelkê Îranê tu cihek di nava xelkê şad ên cîhanê de ninin.

Rohne ku rejîm bi bê nasîna esliyeta hunerê, dixwaze ku diyardeya han di xizmeta desthilatê de be û tenê qazanca siyasî ji hunerê bo rejîmê girîng e. Bo mînak gellek ji melayên hikûmetî ên rejîmê dibêjin ku muzîk di ola Îslamê de heram e û nabe bi tu awayek muzîk bihê çekirin û guhdarîkirin, lê me dît ku di dema şerê Îran û Îraqê, yan di destpêka bi destxistina desthilata Komara Îslamî gellek muzîk bi rîtmên bilez ji aliyê kesên girêdayî bi rejîmê hatin çekirin.

Diyar e ku mebesta rejîm ji çekirina wan muzîkan, girîngîdan bi esla huner û muzîkê bo pêşvexistina hunera han nebû, belkî li gel vê yekê ku bas ji herambûna muzîkê dikirin, lê bi xwe ji muzîkê bo tûjkirin û handan û tehrîkkirina hestên xelkê bi qazanca xwe mifah wergirtin.

Bêdengî

Mehmûd Badilî

**Dema bêdengî min
himbêz dike
cîhanê tevî himbêz
dikim
Min navê kes
min himbêz bike
ji bilî te dilberê
Ez im,
ew xwedanê
di hatina te de
gerdûnan diçirisînim
li dora te
digerînim
Ez im,
ew helbestvanê
di pêşwaziya te de
peyvên zêrîn
sema dikim
dînîtiyê dineqşînim.
Ez im,
ew evîndarê
bi hatina te
azadiyê wêne dikim
li ser eniya stiranê,
li ser
lêvê
bêdengiyê,
û pêxwas li kolana
direvim
xelkê li xwe dicivînim
Bi pinpinîkan re
dikenim
wan digirim û berdidim
Hez dikim dilberê,
hez dikim
Jibo te:keçê
Bi dînîtî diqîrim.**

W
Agiri

Duheftinameyek siyasi, civaki, çandî û hunerî ye
Ku Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê diweşîne

www.kurdistanmedia.com/kurdi

Navenda bingehîn ya xebata Agiri li Kurdistanê ye.
Navnîşana derveyî welat:

AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 -FRANCE

E - Mail: agiri2003@hotmail.com

agiri2003@gmail.com, rojnamaagiri@gmail.com

